

פא א ב ג ד מ"י פט"ג
 מל' ק"ה י"ב צ"ה
 כל' ט' טו"צ"ע ה"ה ע' ק"י
 ד' סני' ר' נ' :
 פב ה מ"י פ"ג מס' הכלות
 צנ'ם ה' ל' נ' י' ס' מג'ן
 ה' ל' ק' ט' ו'צ"ע ה'ס' ק"י
 צנ'ם ס' פ"ז :
 פג ו מ"י פ"ג' מ' ס' צנ'ם
 כל' ט' ס' מג'ן ה' ל' ק' ט'
 ט' צ"ע ה'ס' ק"י צ' ס' ק' ע' פ' :
 פד ז מ"י פ"ג מס' הכלות
 צנ'ם ק' ל' ט' ו'צ"ע ה'ס' ח'
 ס' צנ'ם ס' פ"ז :

גמר ר' ליינו מעמיה לדין טולכין
 הילוד מטוס לכטיב (ויקלה י') ומ'י
 לגועה צטוס עניין לידי מיתת ישרחן :
 בס' מי' ל' מינימל צ' ג' נ' חמימות מטוס
 לדל'פינו מחה'ן על מחה'ן ל'ינו חי'צ'
 נ' חמימותו לדוקה'ן כלו'צ' י'שרחן ה' ממליין
 ג' צ' ג' נ' חמימותו :
 לה' חזיר לו אבידתו. בה ד' ג'
 ק' למיל נ' חמימותו לדק' למיל
 ד' ב' ג' נ' עיל פילץ ר' צ' ד' נ' צ' מילן
 לדק' צ'ר'ם נ' י'ה' צ' מילן
 לדק' צ'ר'ם נ' י'ה' צ' מילן

רְבִינוֹ חַנָּאָל
מי שנפלה עליו מופולת
ספק הוא שם ספק אינו
שם, ספק חי ספק מת,
ספק וכוכבי ספק ישראל
מפרקין עליו. מזאוותו חי
מפרקין עליו מזאוותו מת
יעירוהו. אוקיינמא אפי'
לרי יהורה לא לקיים
דאמר המת שפנוי הדלקה,
הכא מודה שאם מזאו חי
מת ניחחו, פשוטה היא.
תיר' עד הין בודק עד
טברונו. ברוך ומצע עליונות
מהתים לא יאמור שכבר
מתו החותוננים. מעשה
חווטנו. ברוך ומצע עליונות
זהותם וחתוניות היהים.
אמר רב פפא מחולקת
כשבדק ממתה למלעלת
שלא יאמר כיון שאין
חויטה בטיבורו כבר מת,
אלא ציריך לבדוק עד
חווטנו. אבל אם בדק
ممعلלה למטה כיון שבדך
בחותומו ואין לו חוות
חוב לא ציריך, שנאמר
כל אשר נשמרת רוח חיים
באפריו. מנין לפיקוח נפש
שודואה את השבתה, וכו',
אסיקנא כשמואל דאמר
אשר יעשה אותך האדם
וחי בהם ולא שימות בהן.

בג' ג' דר' יב: מהן סולכין זממוון מהל
בכלהות בעלים כמו מוכך צור למחבירו
ונמלה נגן הכל כל מלה מהל
ידיש לבאות בעלים הולין צמר
רוודען ומכמות סוף פ' ק' (ד' טו):
פירשת לדינות נקע ה' פ' נ' ה' מזוזיל לו
חכידת להיכל עזילס גדולת לדומרי'
קנאנדיין ד' טו): סמיהoil ה' נידקה לכותי
עליו הכלות הומל מען ספות קרוס
ההם סלמה וגו' ואפי' כל מזעירין
לחייכם דהיכל רוח יטלהן וכל סקן
לכמיותו לדיליכן עזילס כולי ה'
למפלנקיין עניי כותיס עס עניי ישלהן
מנפי דרכיכן צלוס גנטין ס.ה.:

ל' ה' חזיר לו אבידה. ה' נל מחה
על מחה נל דהמאל ליא
ה' ימי לחייכם דיכלהן ה' ומזוזיל נ' :

ל' לא צריבא דנגהייה תורה דידיה
ל' תורה דידין. מימה לי לסתו
געני נמייל כולשו לנוקין הס רוע
צראלה נטלהן דנגמיס מורה ליידן
למולח דידייש מחה על מחה ישלהן
לנגמיה מולח דידייש למולח ליידן ונל
גנטלאס נל פלגט הס רוע כותיס כותי
גנטלאס נוק צלע נל נימת נמייל :

תקב"ה לביינו מס דגפלק
הסמכלה (נדה דג. כה). מניין מהיזו ספלי^ט
מלוקס חנוך צהול הומר מהילת צלייתו
מעליהם ועד תקב"ה דהה סמס מסמן
לכלחצ'ו ולכ' צבאי גודל קהיליס
ללהי היילי מהן צבאי קהיליס
בדקוח ממיס עלה צמי עינוי
בצטני טיפין כל זוג וכו' לאכי גלם
מחאה כדי נסחיתו, וכא-
דומם נעל כל צו מה
נסחיתו, מודע טרלך קרי.
וכמי גם ווא מאי נמייקט
במחאה על מחאה כדי
נסחיתו כיון דהמר נעל כל
בע [כפי קול גינען] שחוכמת

אבא שאל אומר מטיבורו.
פקה רצינו מס דפלך
המפלת (מה דר' נ). מנייה מהז'ו צפיאר
גלווקס מהן צחול הווער מהילת גראימטו
אלטוז וועוד פקסה דהן קפס מיטגע
דלאה הייל הילן צגולל היליגליים
בקונען כדלק מקיס עלה צמי עינוי
בצבי טיפין צל זוכז וכוי לאכלי גרכ
די'ת מהילת גראימטו כרטון פירוט יוס
טונגמל מהילת זורתו קו כל גופו
גדול כמלעט כדרטיגראמען רשותה
רכנן פירוט בערן [ערן] ישון:
וועס

סדר ורבי ישמעאל בנו של אלה זו בפניהם מניין לפקוח – אמר במחורת ימץא הגנוב ושביכות דמים מטמא את הצליל בנפשו ק"ו לפקוח נפש ש על רעהו וגוי מעם מזבחיו יוחנן לא שננו אלא להמית אבל

יל למס רוכ יאלחן ^(א)
כומיס: חייו כן. להמל
סוי כומי מליכה דעמוול
המיום ולמיהי הילכתה סוי

שモאל אמר לפקה עליו את הגל כי איתמר
שモאל ארישא איתמר אם רוב כותים כותי
אמר שモאל ולוענין פקו נפש אינו כן אם
ובוב כותים כותי למא הילכתא אמר רב פפא
להאכilo נבלות אם רוב ישראל ישראלי
מא הילכתא להחזיר לו אבידתו מחזה על
וחזה ישראלי למא הילכתא אמר ריש לקיש
לנוקין היכי דמי אוי נימה דנגהיה תורה דיין
תורה דיינה ניתר ראה ונשקל לא צrica
נגהיה תורה דיינה לה תורה דיין פלאן ייב
יה אידך פלאן נימה ליה איתתי ראה שלא
ישראל אלא ושקל: מי שנפל עליו מפולת
ישראל אלא ושקל: מי אמר לא מביעא
כבו: מא קאמר לא מביעא קאמר לא מביעא
ספק הוא שם ספק אין שם דאי איתיה חי
הוא דמפרקחין אלא אפילו ספק חי ספק מת
ספקחין ולא מביעא ספק חי ספק מת
ישראל אלא אפילו ספק כותי ספק ישראל
ספקחין: מצאוהו חי מפרקחין: מצאוהו חי
ישיטה לא צrica ידאפי' לחוי שעה: ואם
אות ניחוהו: הא נמי פשיטה לא צrica ^(ט) לר'
הודה בן לקיש רתניא ^(ט) אין מצלין את המת
פני הדליה אמר רבי יהודה בן לקיש
שמעתי שמצילין את המת מפני הדליה
אפילו רבי יהודה בן לקיש לא קאמר אלא
מהתוך שאדם בהול על מתו או לא שרית ליה
את לכבוי אבל הכא אי לא שרית ליה Mai
אית ליה למעבד תנז רבען עד הימן הוא בודק
עד חוטמו ויש אומרים עד לבו בדק ומצא
עליוונים מתים לא יאמר כבר מתו התהוננים
יעשה היה ומצאו עליוונים מתים והתהוננים
וזים נימא הני תנאי כי הני תנאי רתניא ^(ט) מהימן
גולד נוצר מראשו שנאמר ^ט ממשי אני אתה
וזו וומר ^ט גז נזרך והשליכיABA שאול
אומר מטיבורו ומשלח שרשיו אילך ואילך
אפילו תימאABA שאול עד כאן לא קא אמר
ABA שאול התרם אלא לעניין יצירה דכל מידי
ימציתיה מיתצר אבל לעניין פקו נפש
אפי'ABA שאול מודי דעתך חיות באפה
הוא רכתייב ^ט כל אשר נשמת רוח חיים באפיו
אמר רב פפא מחלוקת ממטה למעלה אבל
ימעללה למטה כיוון דברך ליה עד חוטמו שוב
זינו צrisk רכתייב כל אשר נשמת רוח חיים
נאפי' ^ט וכבר היה ר' ישמעאל ורב עקיבא
רבי אלעזר בן עוריה מהלכין בדרך ולוי ^ט
רבי אלעזר בן עוריה מהלכין אחריה נשאל
פש שדוחה את השבת גענה ר' ישמעאל ו
מה זה שפק על ממון בא ספק על נשנות
הארץ וגולם לשכינה שתסתלק מישראל נתן
שדוחה את השבת גענה ר' עז אמר ^ט וכי יוד
אילן מיבחו יונחה רבבה רב היב עטבה

ל מלה מה פיו כי לא מיטו, סזה מוי
לש כמו שפכו זמאנין זמאנין [ענין] [לן]
אש' בל בר יונזר (הרבנן) [ברהנין]

ומומואן חמל נפקה עליו אם בגג.
חכל גמיהה על מהיה לו וכ"ט ביר
הפיילו זרוכ כומייס מפקחין: נמיי קילגּ
כיוון דלמאל מפקחין עליו כל סכך דמויו

כומי. נאכלו נאכלו. נל' שיגר
ויקבלו גירום: אם רוג יטראן
יטראן נמיה פיל怯ה. קו יטראן
כדרוג יטראן טפי ממוחה על ממוחה
(א) חי צלה נטהלנו נגילות כמוחה
על ממוחה נג ספין ליה: נזקין.
שוח צל יטראן שנגה כל כומי פטו
וכור צל כומי שנגה צל יטראן בzin מס
בzin מועד מצל נוק צל וצל יטראן
שנגה צל יטראן מס מצל נוק צל
מעוד מצל נוק צל: חי נימל
דגמיה פורה דיין נטור דידי.
ויקלחין דמחייבין ניש נטולמי: ניימי
ראיה. דיטראן כו ונטקוף וכל זמן
צלה טבל צבית דיין נטס גירום לה
מײין (ב) נטראן נמייזי נטולמי:
פלגga. מצל כיטראן מהיך פלגה ספק
כו ופה מוצעו נוק צל כדיין כומי
המר ליה חיימי רהייה לדלהו טראן חנה
נטקוף: מהי קהמא. כל בני ספיני
דקמי מלי מהו נטבומען: שמאיין
הה קמא. נחרט המעוותת לדילכת
היקול חלה מטלון: האן כאה. כי

לְהַסְׁרֵת לָהּ לְפִקְומֵי מַהֲלָה תִּמְתַּחַת
לְמַעַזְדֵּל דְּמִיקְוֵי הַיּוֹרֶה לְחוּרִיתָה
דָּנְצָרִי כִּי מִקְמֵי סֶךָ: עַד שִׁיכְנָן כֹּה
צָוֹדֶק. חָס דּוֹמָה לְמַתָּמָה צָהִינָו מַזְוִי
חַיְצָלְיוֹ עַד שִׁיכְנָן כֹּה מִפְקָח לְדִעַת
הַמְּהֻמָּם: עַד חֻטְמָו. וְהָסָהּ חַיָּת
צְהֻוּמָנוּ צָהִינָו מַזְיָה רֹום וְדָלִי מִמְּ
וַיְיִחְוֹדוּ: פְּלִי גְּרָמִין הָמָר רַב פְּפָא
מַהְלָקָת מַלְמָעָה נִמְעָלָה. מַהְלָקָת
לְהַנְּקָדָה דְמָרְהָמָר עַד נָגָז וּמֶר
הַמְּמָר עַד חֻטְמָו מַלְמָעָה נִמְעָלָה
צְמוֹדָהוּ לְרָק מְלָגְוָתָיו תְּמָלָה וּצְוֹדֶק
וּסְוּלָק כְּלָפִי רְהָאָזָו דְמָרְהָמָר גָּלָגָז יְסָד
לְהַצְּחִין חָס יְסָד צָוֹת צְנַחַמָּתוֹ
דוּפְקָתָת סָס וּמֶר הַמְּמָר עַד חֻטְמָו
דוּזְמָנִין דְּלִין חַיָּות נִיכְלָר גָּלָגָז וּנוֹיכָל
צְהֻוּמָנוּ: (א) גּוֹי נָוֶךָ. וּנוֹצָר סָוָה
צָעֵר כְּלָמָת: אֲפִילוּ סִמְתָּה אֲנָה שָׁהָבָן.
נָמֵי קַבְּלָה לִיהְיָה עַד חֻטְמָו: וּלוּי
קַמְדָר. ° נָהָרָה לִי מָסָה: וְאַפְּרִיכָת
דְּמִיסָה. קַשְׂוָתָל נִכְעָל בֵּית נְצָפָן

לmeno צל זה לא יכולת מפק נפכו עזילך
חמלרxa כיון צמונמלהה היה המלחץ
כלכטיך (גמלץ יה) ולו מונמאה היה
מלחץ גני פראט רוחחים: ואולס
לאclinxa אפסטלקן. כלכטיך (אט)
הבר היה סוכן בומכה היה היה מונמאה
הייני סוכן וגני רוחה כתמי'': מעס
מושאי. היה כבן קוה צוותה לעוד
עוזדא: ולו מעל מושאי. ♦ היה
סתמיאל בעודשה היה מפקיק נטה
לייזן הול מטלייס עוזדא: הכנל

הרבינו למאורע שורה ולחסן

- תורה אור השלום. עליך נסמכתי מבטח ממען אמי אתה גוין בברכה תחלמי תמיד: תהילים עא
- גוי נורך והשליכך.

וששי על שפם קינה במאס יי' ויטש את דוחה עברתיה: ריריהו ז כ' 3. כל אשר נשמה רוח תחמים באפיו מכל אש בערבה מותה:

בראשית ז כ' 4. אם במחורת ימץ' ההגבחה ומתחין לדרמים: שמוט כב כ' 5. וכי יוד איש על רעהו להברתו בערבה מעבר מחייב תקחנו למורה:

גלוון הש"ם

מומפ רש"י
אתה גוזי. מה מלהט
עלת למשי מלילה, בגו
לטנטן לדישען כו גוי מול
שען ולחן תלמי ונג
רמאנר (תגובה מה...)

חומר ישנים
אמר רב פפא להאכלי נבלות. וס"ג טה מ"ז למיינט נעניין צעלן לאחיזתו לי במאסה ע מסמך מזוה נפסיטנו. ק"ב

יום הכהנים פרק שmini יומא

מיסורת הש"ם

ה) צפת קלב', (ג) פספסת
 ג. וט' ע', (ג) צפת כנף [:]
 ד) מנדליין ע. ע"ז
 כ: מ. (ה) מוגינה.
 וט' ע', (ו) מנדליין עב.
 וו) [מנדליין מג'.] (ח) מוגינה.
 י. מגילה ע. (ט) גיגי ר' לוי' ס'
 מסותה מולקה, (ו) ג' ל' מה
 וו לדס וכן ט' צמתנה
 צבמץ'ים, (ל) ג' יוטומלי^ו
 ומוי, (ו) בצלמיון וכן צמתנה
 צבמץ'ים ל'ם וע' מ"ע'
 בירמייה' ס' כ' מוג באל מל'ת
 ס' הולס ס' ז' כמוג מל'ת
 ס' כ' כמו שטוח לפניינו וכ'ב'
 בירוטומי וצ'י' ג' וצ'י' ע'
 מ) כרימות ס. (ו) נקמן
 פו: צבעות יג. כרימות ז'
 ס) צבאלות פלט' בצלם
 סמן קפ' ל'ת' מלועג
 על חמירין, (ע) צבעות
 לט. מוספקת פ"ד ס"כ',
 דף (פ) מנדליין קמן. (ט)

הנחות ה"ב ח
 (ג) נ"מ זוגם לרצון לידע
 לה יש ממש זדבחיו:
 (ד) שם ושם מולא לית לה
 פילכム כ"ל ומ"י ודלי'
 ממוקם: (א) רשי' ד"ס ומ"ס
 מילא וכו' צומקפתם שצמת
 צפ' מ"ז ע"כ: (ד) רשי'
 ד"ס ומ"ס וכו' מקוניין
 צידם למות וכך חלן עליון
 כ"ל ומיתם ודלי' ממוקם:
 (ט) ד"ה מפלת וכו' מגילה
 קלנן זכ"ל ולחמי' מס' י"ז
 מכל החטאיכם לפני ה'
 תטהרו ולא חטאיכם
 שיבין זה זהה:

הגות מהר"ב
רנשברוג

וכוות על מדס צנדוֹן צב"ד ליהקה כבמת מופעקה להלן נפק: ומה מי' מדס דומה מה עצמה להפי צמי"י צמוקספטל דצנת (^ט): יכול לאלו. ח"ז נפקיקומ נפק: ואמרו בני יטראל נפקיקומ נפק. כדי לעשות צבמות המקצת צבמות צחצחו צבמות זו צקיוں צמילת צבמות צבאות: אין חדס מעמיד אה ע"ז גלשייל מה ממונו מדי גנט ווי. גנט דהמי צמחתת מדיע ידע דכ"ג נעל העזים צלפה ומלעתה דהיה נסחמה דמייר המל כי קהי נסחמה קקמיגנה ליה ואלהן ושה פק נפשות הדרדרי נפשות וסמות המללה לו ס. דהמאר אהז'. צמונדרין (ד"ג מג). ציזוּל ליסקן ומלער יט לי זכות נלען עטמי דקתיי קתס מהווילן מה מלער.

לכפרה לפי' ביה. וכפל עליו סכין על סגמו לאל בג' (וילט ט) תליי כתיב: אהס פני יינו מלכפרה גמורה. אבל מולה להן עד סיוען כיוקולין עד סיוען צודלי חמיין מנהמת כי לפ' נה זכריהם (ט) פטורי. דיס בכפו מעכפל עליון וטערת מפץ נצחים כבבב' (ט): חז' מפוך על. כו' (ט) מגלה פניש צמורה. דוש' (ט) קומת המתים לגנלי כוגן מונחה ט' (ט) וצנוקת צזועות י' יוף נה מקובל חז'

עלויה כלת למחל זמן ק' צנוי
טבילה מיקון למד מהיכליו
יעצודה. חמולה צדומה מה
אונן נאהיות. כגן ציודע נ'

אבל להחיות אפילו מעל מזבחו ומה זה
שספק יש ממש בדבריו ספק אין ממש בדבריו
עובדת דוחה שבת כל וחומר לפקח נפש
שדוחה את השבת נעה רב אלעזר ואמר
מה^๖ מילה שהיא אחד מאותים וארבעים
שמונה איברים שבאדם דוחה את השבת
כל וחומר לכל גופו שדוחה את השבת רב
וסי בר' יהודה אומר^๑ את שבתו תשמרו
ככל לכל ת"ל^๕ אך חלק רבינו יונתן בן יוסף
אומר^๒ כי קודש היא לכם היא מסורה בידכם
לא אתם מסורין בידה ר' שמעון בן מנאי
אומר^๓ ושמרו בני ישראל את השבת^๔ אמרה
תורה חלל עליו שבת אחת כדי שישמור

שmenoּל אֵי הוֹאִ הַתָּם הַוָּה אֲמִינָא דִּידִי
שׁוֹמְנוֹת בָּהֶם אָמַר רְבָא ^טלְכֹלָהוּ אִיתָ לְהֹו
פִּירְכָּא דָר' יְשֻׁמְעָל דִילְמָא כְּדָרְבָא ^טדָאָמֵר
ה אֵין אָדָם מַעֲמִד עַצְמוֹ עַל מְמוֹנוֹ וְהָאִי
קָאֵי לְאָפָאי קְטִילָנָא לִיהְיָה וְהַתּוֹרָה אָמְרָה בָּא
אֵי סְפָק מְגַלֵּן דָר' עֲקִיבָא נָמֵי דִילְמָא כְּדָאָבִי
דְּרָבְנָן לִידְעָ אָמֵן ^ט מִמְשָׁ בְּדָבְרָיו וְאַשְׁכָּחֵן
וּדְאֵי סְפָק מְגַנָּן לָן וְדִשְׁמוֹאָל ^ט וּדְאֵי לִית לִיהְיָה
נְחַמֵּן בֶּר יִצְחָק ^ט טָבָא חֲדָא פְּלַפְלָתָא חַרְיפָא
אָשָׁם וְדְאֵי מַכְפְּרֵין ^ט מִיתָה וְיָהָה ^ט בְּמַכְפְּרֵין עַם
בִּורּוֹת קְלוֹת עַל עַשָּׂה וְעַל לְאַתְעָשָׂה וְעַל
יָהָה ^ט בְּ וַיַּכְפֵּר יְהָאָמֵר אַחֲתָא וְאַשּׁוֹב אַחֲתָא
תְּשׁוּבָה יַאֲחֲתָא וְיָהָה ^ט בְּמַכְפֵּר אֵין יוֹהָה ^ט בְּמַכְפֵּר
מַכְפֵּר יְעִירּוֹת שְׁבִין אָדָם לְחַבְירָוּ אֵין יוֹהָה ^ט בְּ
שׁ ר' אַלְעֹזֵר בֶּן עֲזֹרָה ^ט מִכְלָ חַטָּאתִיכֶם לְפָנֵי
קוֹם יוֹהָה ^ט בְּמַכְפֵּר עֲבִירּוֹת שְׁבִין אָדָם לְחַבְירָוּ
חַבְירָוּ אָמֵר רְבִי עֲקִיבָא אֲשֶׁרְכֶם יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי
נָם אֲבִיכֶם שְׁבָשְׁמִים שְׁנָאָמֵר ^ט וּוֹרְקָתִי עַלְיכֶם
ה יִשְׂרָאֵל ^ט (ה') מֵהַ מִקְוָה מַטְהָר אֶת הַטְמָאים
עַזְמָ' אָשָׁם וְדְאֵי אֵין מַכְפֵּר כְּפָרָה גְּמוּרוֹה אֵי
וּרָה אָשָׁם תָּלוּי אֵינוֹ מַכְפֵּר כְּפָרָה דְתַנְן ^ט חִיבָּי
אָשָׁם תָּלוּי אַחֲרֵי מַכְפֵּר כְּפָרָה דְתַנְן ^ט חִיבָּי
הָהָן יוֹהָה ^ט בְּ חִיבָּין אֲשָׁמוֹת תָּלוּין פְּטוּרִין: מִיתָה
הַתְשׁוּבָה אֵין בְּפָנֵי עַצְמָן לֹא נִמְאָד לֹא כְּרָבִי
תְּשִׁבְתָּוֹרָה בֵּין עַשָּׂה הַתְשׁוּבָה בֵּין לֹא עַשָּׂה
(מְפִירָק עַל) וּמְגַלֵּה פְנִים בְּתוֹרָה וּמְפִירָךְ בְּרִית
אַכְפֵּר וְאֵם לֹא עַשָּׂה הַתְשׁוּבָה אֵין יוֹהָה ^ט בְּמַכְפֵּר
לְהָיָה ^ט בְּ לֹא בְּעֵיא הַתְשׁוּבָה: הַתְשׁוּבָה מַכְפְּרָת
אַתְעָשָׂה: הַשְׁתָּא עַל לֹא עַשָּׂה מַכְפְּרָת עַל
כִּי קָאָמֵר עַל עַשָּׂה וְעַל לֹא עַשָּׂה שְׁנִיתָק
וּרְמִינָהוּ ^ט אַלְוּ הָן קְלוֹת עַשָּׂה וְלֹא עַשָּׂה
חוֹזֵי

עם התשובה אין בפני עצמה לא נימא כלל אלא ברבי. מימה לי לך מאי לאנו מימה וויס"כ מכפלות עס סמצעות על כל עבירות שצטורה הצל מזווה יט עבירות שלין מכפלות עלין כגן פולק עול ומגנַת פניש ומיפל צלית יט למול דבפייל טפי מיטני לי

אבל להחיות אפילו
שמפק יש ממש בדבריו
ועבודה דוחה שבת קדש
שדוחה את השבת נעלם
ומה מיליה שהוא אරון
ושמנונה איברים שבאותו
קל וחומר לכל גופו ש
יומי בר' יהודה אומר¹
יכול לכל ת"ל² אך ח
אמר² כי קודש היא לכהן
ולא אתם מסורין בידיהם
ומאמר³ ושמרו בני ישראל
תורה חלל עליו שבר
ההמורות הוו מוגה עד סיג'ה יוס"כ
ויכפֶל ליה ים כל עזילה ליליא
למיינס מכפרת גלע יוס"כ ס"ג רישא:
חויז מפורך עול. כסוף פ"ק
דאנוועת (ד"ג י). נפקה ליא
מקלה כי לנץ ט' צה וט פולק
ועל ומגלה פnis זטולו ווות מאותו
קפל וט קמפל נלית צאר סכלת
מכלהת סכלת לפני יוס סכפלויס
מכלהת למחל יוס"כ יכול מהלע עסח
מצונגה מלע עונס זה נל לממלמי⁴
הלו נזמן שענosa זה וסקפה
הלו רדי יעקד מהולליינ"ז ז"ל
המומי

שבותות הרבה א"ר יהודה אמר שמואל א"י הווי הוה עידפא מדידה^๔ וחוי בהם ולא שימות בהם אמר רב פירכא בר מדרשו אל דלית ליה פירכא דר' ישמעאל ר' רבא מאי טעמא דמחתרת חזקה אין אדם מעמיד שעמידע ידע דקאי לאפיה ואמר אי קאי לאפאי קטילנא להרגך השכם להרגנו ואשכחן ודאי ספק מנין דר' עקיבא דאמר אבי^๕ מסרין ליה זוגא דרבנן לדיע אם^๖ כו וודאי ספק מנא לנו וכולחו אשכחן ודאי ספק מנא לנו ודרש פירכא אמר רבנית ואיתימא רב נחמן בר יצחק^๗ טבא מללא צנא דקרי: מתני' חטא וASHם ודאי מכפרין^๘ מי התשובה תשובה מכפרת על עבירות קלות על עשה החמורות^๙ הוא תולה עד שיבא יהה^๑ וככפר יהאומר ואושוב אין מספיקין בידו לעשות תשובה אחטא ויהה^๒ בעירות שבין אדם למקום יהה^๓ מכפר העירות שבין אין מכפר עד שירצה את חברו דרש ר' אלעזר בן עוריה ה' תהרו עבירות שבין אדם למקום יהה^๔ מכפר עבירה אין יהה^๕ מכפר עד שירצה את חברו אמר רב עקיבא מי אתם מטהרין^๖ מי מטהר אתכם אביכם שבשים שעמים טהורים וטהרותם ואומר^๗ מקוה ישראל^๘(ה') מה מקווה האף הקב"ה מטהר את ישראל: גמ' אשם ודאי אין אשמה כתיבא ביה הנך מכפרי כפורה גמורה אשם תלוי אחר מכפר נמי הנך אין אחר מכפר כפורת אשם תלוי אחר מכפר חטא וASHם ודאי שעבר עליהן יהה^๙ חייבין אשמו ויהה^๑ מכפרין עם התשובה: עם התשובה אין בפני עצמי דתניתא^๑ רבי אומר על כל עבירות שבתורה בין עשה התשובה يوم הכהנים מכפר חוץ^๒ (מפורק עיל) ומגלה פניה בשור שאמ עשה תשובה יהה^๓ מכפר ואם לא עשה תעשה אפילו תימא רבי תשובה בעיא יהה^๔ כויהה^๕ מכפר ולא בעיא תעשה על עבירות קלות על עשה ועל לא תעשה: השთא על עשה מיביעא אמר רב יהודה ה כי אמר על עשה ונענש על לא תעשה גמור לא ורמנינה^๖ אלו הן קפ"ל דוכס גלגולות כל דופי לנו נמסה לכתוב מלך וממן טימה פליג

פָה א מַיִם פָה מְלָכֶת
מְזֻבֶּה הַלְכָה ג :
פָו ב ג מַיִם סְס פָד' הַלְכָה
 ה :
פָו ד ה מַיִם סְס פָג' צְלָכָה ט [טְוֹקֵעַ] ח' מ' :
פָי מַנוֹסְעָה ה' :
פָח ו מַיִם פָג' מְלָכֶת
צְנָגוֹת הַלְכָה ט :
ז [מַיִם] פָה מְלָכֶת
מְזֻבֶּה הַלְכָה צ :

1. זאתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתותי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדורותיכם ?דעת כי אני יי' מקדשכם:
2. ושמירתם את השבת כי קדש הוא לכם מחליליך מות יוקית כי כל העשה בה קלאקה ונורחתה הנטפש הנהו מרלב עמייה:

שםות לא יד. 3. ושמרו ביי ישראאל את הדשבות לעשotta את השבות לדורותם ברית עולם: שמות לא טז 4. ושמורתם את חקקי ואת משפטיכי אשר יעשה אתם האדים ווי בכם אני יי: ויקרא ית ה 5. כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאיכם לפני יי תטהרה: ויקרא טז ל 6. וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ונמלט גלגוליכם אחר אתכם: יהוקאל לו כהה 7. מקונה ישראאל יי כל עזבך יבשו וסורי אארץ ישבבו כי עזבו מוקור מים חמים את יי: וירמיהו יז יג

רביינו חננאל
מנין לפקו נפש שהיא
דרודה את השבת ומה
מליה שהיאן אחד מאברינו
כו. פ' מצאו שהכל
התינוק מצליו מן המיטה
מאליעדו בנו של משה
רביינו, שאמר והי בדרכך
במלון יייגשחו ה' יבקש
המיתו, ובקשת המיתו
להלינו מפניהם שנחגעה אלה
אמו ולא מליה אוטו,
וכיוון שהרגישה, מליה
אותו וקראותו החן דמים,
והצילהו מן המיטה
שנאמר וירך ממנה. פ'
וירך הויל' המות מתו
מן התינוק, אז אמרה
חן דמים אתה לי, בדמי
הAMILLA. ואומרין לו לומלו
ואפי' שבת כדי פדורו
מן המיטה. וכתיב וועל
זכר אשר לא ימולא את בשרו
עלתו ונורתה, מלמד
שישראל וזרעו בצעי הארץ

ANSWER

פֶת א ב ג ד מִי' פ"ה מַלְאָכִים
מְצֻוֹת הַלְבָד :
צ ה ו מִי' פ"ח מַהֲלֵי יְכוֹדִי
סְמוּרָה פָלִי יְה :
ז מִי' פ"ז מַהֲלָכוֹת מְצֻוֹת
סָלִי [] :

תגיות הב"ח

(ג) נם, לפי טה' במו' התשובה ונוק: (ד) שם ר' גמלוי מי טה' מילון ספס נזיר לון כה לא מתבזה כי נז'ל' ומיימת לו נמאק: (ה) שם יוס' מכם וממען אמרונה ודברורו צנמת עס' נכניות מס' סכרי' תומימות עלו' אשרי לו לפולני שלמד תורה רשי' קצ'יו סלמוני מולס: (ו) שם גודלה מאובצה שמנצ'יה רפואה נושא: (ז) שם כלע' מלהבצה כלע' מיללה (כז' יסוד למי) מיצם הלו' מוקפות וכוכב' צבאו כ"ה אמר ר' יהודה רב אמי רמי: (ח) ר' ש"ז דמיעיקל' כו' מעלה אני עליים כלע' כו' וצנום שוכבים אבור'ץ' בלע' ז' ספ"ל: (ט) ד"ה כלע' כו' ענו ממלמלתו באן מיראה אראפה ספ"ל: (ח) ד"ה כלע' ע"י כו' צווע' הלו' והזבגה אליכם: וכמי' לי' חמי':

רביינו חננאל (המשך)
ועל לא תעשה גמור. שאל ר' מתייה בן חרש את ר' אלעדר בן עזירה ברומי שמעה ד' חולוקי כפורה שהיה ר' ישמעאל דורש, אמר לו ג' אין הן ותשובה עם כל אחד. עבר על עשה ושב, איננו זו ממש עד שמוחלין לו, שנאמר ארפא משובכם וגוזו.

המלה נסחף מילון צדדי ל' כריטיות בפלק קמיה דכלים (ד' ב'). ומיין ר' לדען לפלאגיה מהלכתי נס' לרשי קלה כי הלא צפוק מהרבע מיטות (מנגדין ד' מ'): לרשי ליה ר' יסמעאל ולוי עקיבא לרשותה מהרליינט והליכת לרשי נס' מני' למיניהם נס' דעתם קהן מר מני' נס' לרומי אחים עתון כוונ' נס' עלים

וחמד מHIGH על כל מהת ומלחמת ונילדין
הו מHIGH מלחמת מהן צמיהלה
HIGH זענין על זענו נמו וכלהת CDKHLML
HIGH בפרק קמל לHIGHות (ד"ג ע.)
כלון עלייה פ"י ונודעה הHIGHות
באל מלחמו עלייה ונמהמר נהנ' עלייה
HIGHה ממה נהנ' דבר HIGH זענין על זענו
לחת מהן וממייה מה נהנ' ציט צו
מהן מה נהנ' לHIGHוקי כי נמי דHIGHLUZ
כלת נמו לית נכו חכל נבדנן מה צענין
לHIGHIN נצנויי ספי לדHIGHLUZ מה צענין
מה כיוון דHIGHLI ממהוס להמת ישא
כס פוקטה כל התולח כולה לעזות
וכנכים מה ע"ז דבר HIGH זענין על
דזענו כלת וכו' חכל נמו מה בעין
ף על גז דע"ז חיכ מה נמו דהה
ע"ז חיכ נמי סקילה וHIGHLUZ וכי
HIGHי מלחמת מה פיטו חיכ דHIGHLUZ
סקילה לדם מKAzin מה נמו לעין
לחת דHIGH נבהות עניינם דHIGHLUZ
כלת מחלת ספי נמי נמו מה צענין
ענין לעין מלחמת מדע דHIGHLUZ מה
זן פלקין (מכות ד"ג ע.): ממעט
ומילא מלחמת מזוז לדHIGHLUZ
סכמה ומילא מלחמת מזוז לדHIGHLUZ
ע"ז צענין מה ע"ז צב ומל
ועטה נHIGHוקי ספי דКОס ועטה
נינו ולי צענין מה נעמין חמת
ימנה מה ע"ז ציט זה מה נHIGHוקי
שי פיטו לי סוו צב ומל מעטה מה
HIGHיק כיוון לדם מHIGH צב מהו :

לכמיכן גם ניקא: וכל דדמי
וזוות פאות וניקא. נחמל
ונלקמן מפליט לה: יכול
לומר ניק שגדיר נחמל
וחוץ מלא תשא לא תשא וכל דדמי ליה ת"ש
- יהודה אומר כל שהוא מלא תשא ולמטה
תשובה מכפרת מלא תשא ולמעלה תשובה
תוליה ויוה^ב מכפר לא תשא וכל דדמי ליה
ת"ש לפי שנאמר בחורב תשובה ונקה יכול
אף לא תשא עמהן ת"ל² לא נקה יכול אף
שאר חייבי לאוין בן ת"ל את שמו הוא
ראינו מנקה אבל מנקה שאר חייבי לאוין תנאי
היא דתניתא על מה תשובה מכפרת על עשה
על לא תעשה שניתק לעשה ועל מה תשובה
תוליה ויוה^ב מכפר על כריתות ועל מיתות בית
ירין ועל לא תעשה גמור מר לפי שנאמר
בחורב^(ט) ונקה מנא לן דתניתא^(ט) אלעזר
אומר اي אפשר לומר נקה שכבר נאמר
נקה ואי אפשר לומר לא נקה שכבר נאמר
נקה הא כיוצר מנקה הוא לשבעין ואני מנקה
לשבעין שבין שאל ר' מתייא בן חרש את ר'
אלעזר בן עזريا ברומי^(ט) שמעת ארבע חלוקי
כפרה שהיה רבוי ישמעאל דורש אמר שלשה
הן ותשובה עם כל אחד ואחד^(ט) עבר על עשה
שב אינו זו משם עד שמוחלין לו שנאמר
שובו בנים שובבים עבר על לא תעשה
עשה תשובה תשובה תוליה ויוה^ב מכפר
שנאמר⁴ כי ביום הזה יכפר עליהם מכל
חטאיכם עבר על כריתות ומיתות בית דין
עשה תשובה תשובה ויוה^ב תולין ויסוריין
אםركין שנאמר⁵ ופקדתי בשבט פשעם

א. נורה ברבצ'ן ורב ר' יניבר נז'י. א' איזון מל' פט. קה סלקה לעמך מטוס לכתיבת למ' ינקה: וכל דדמי יאנ'יה. למ' מעשה גמור: לפ' אונ'המר צחורי כטוטה ונוקה. לה'חל מעשאה הצעלה מטה לאסתפלל עליין ולקמן מפרץ למ': יכול איז'ן למ' פט. ינקה גמ'זותה: חי' האפר נומל נקי שיכר נחלמר

ישראל אשר ב' אַתְפָּאָר:
ישעהו מט ג
ויבוא אל הגויים אשר

או שם ויחללו את שם
דרשי באמר להם עם יי
לה ומארצו יצא:
יזחאל לו ב

1. אָרֶפֶא מִשׁוֹבְתָם אֲהֵבָם
רַבָּה כִּי שָׁב אֲפִי מִמְנָה
הוֹשֵׁעַ יָד ה
וְאַמְּרָה חִזְקָה נְאַתְּרוּתָה

1. שׁוּבוּ בְנֵים שׁוֹבְבִים
רִפָּה מִשׁוֹבְתִיכֶם הַנְּנוּ
תַּחֲנוּ לְרַפֵּי אַתָּה יְיָ
יְרֻמֵּהוּ גַּכְבָּלְהָנָה

1. שׁוֹבוּ בָנִים שׁוֹבְבִים
אֲם יי' כֵי אַנְכֵי בָעַלְתֵי בְכֶם
לְקַחְתֵי אַתְכֶם אֶחָד מִעִיר
שָׁנִים מִמְשֻׁפָּחָה וְהַבָּאִתִּי

תְּחִבָּם צַיּוֹן: יְרֵמִיהוּ ג' יד
1. שׁוֹבֵחַ יִשְׂרָאֵל עַד יי' לְלִיחָק בִּכְשָׁלֹת בְּעִזּוֹנָה:
בְּגִוְשָׁא יְד' ב'

ב' שער

בְּ מִזְמָרָה
שֶׁ אַיְלוֹ הָן הַחֲמוֹרוֹת
דָּרִיתֹות וּמִתּוֹת בֵּית דִין וְלֹא
שָׂא עַמְּהָן כָו). ת"ש ר'

הוודה אומר כל שהוא מלא
שא ולמטה תשובה מכפרת,
לא חשא ולמעלה תשובה
זולה ויום הכפורים מכפר.

שנinin לא תשא וכל דדמי
הה, דהוא לאו גמור. ת"ש
פי שנאמר בחורב נושא
ז ונפשׁ וחתאב ובקה עבד

הנתקה ממנה לא נתקה עמו אמר לא ינקה. ופשטניה קרא, מנקה הוא לשבים לאינו מנקה לשאנן שבים.

שנאמר בחורוב
שובה, מדכתיב בה ונקה,
קול אף לא תשא עמהן
על לא ינקה, עד יכול על

ל חיibi לאוין אעפ' שישוב
א נקיה לו, ת"ל קרא אחירנא
לבבד, הא כל שאר לאוין התעו
שובה מכפרת על עשה ועל

ההמלה מם חסב נא' גדי ל' זכריות בפרק קמלה דכלימות (ד' ב'). ומינין ר' דרבנן דפיגני הדרבי מם לרשי קרלה כי מלה פליק מרצע מימות (פנאיין ד' נא') לרשי ליה ר' יסמעאל ולרשי עקיבא לדרכו מהריינה ומליכת דרכיו ממי נמי למשה קהילת מניינה נמה לי לומר צהס עטמן כוון דהעלם מהל חייך על כל מהמת ומהמת ולידייה נם מייחיך חננות הלה במלחת שמיינין על זדונו לו וכלהם לדקחן לרשי פליק קמלה ליזמות (ד' ט'). נהמר להן עלייה פ' ונודעה הנקחת הצל מטהו עלייה ונהמר להן עלייה חמיה ממה נהן דבר שמיינין על זדונו כלהת מה נהן וממי מה נהן ציט צו מה נהן להן למפקין סני נסי דמיינטו נכלת מהו ליט צאו מהן נלכדע נם מיין לאנו כי לדילתו נם בעי נמו כיוון לגמורי ממורה מהמת יסיה נכס שופטה כל פטולה כולה לעזוזם כוכביס ממה ע"ז דבר שמיינין על זדונו כלהת וכו' מהן מה בעין מה ע"ז גז לע"ז היכל מהו דסה מה נמי סקילה וטפיו כי ממייני חננתה למפיקו סיכל לדילוך סקילה לדלה מתקין מה נמי בעין הכלת לכתיב צבאות ענייניהם לכתיב סכלת הכלת כי נמי מה בעין לעין חננתה תלעג מה ע"ז צב ואל מעשה מה ע"ז צב וטפיו למוקין מימות ד' ג'): ממענט כן הלאן יונתן ר' יונה ב' מכבפר פהו ומילא מחייבת מצוס לדומינו דע"ז בעין מה ע"ז צב מה ע"ז צב ואל מעשה למפיקי כי דkos ועסה יונטו ולי בעין מה לעין חננתה נימול מה ע"ז צב זה מה למפיקי כי טפיו מה צו צב ואל מעשה מה מיהיב כיוון לדלה כתיב צב ואל מעשה מה:

לכמיכם גם ינתק : וכל דמי
זוויג פטונת ונתקה . נמלר נמלר
ו נלקמן מפרקת נא : יכול
לומר נתקה שכך נמלר
חוין 'מלא תשא לא תשא
- ' יהודה אומר כל שהו
תשובה מכפרת מלא ת
תוליה ויוה'ב' מכפר לא
ת'ש לפ' שנאמר בחור
אף לא תשא עמהן ת'
שאר חיבוי לאוין בן ת'
ראינו מנקה אבל מנקה ע
היא דתניתא על מה תשובה
על לא תעשה שניתק ל
תוליה ויוה'ב' מכפר על כו
רין ועל לא תעשה גמור
בחורב ⁽⁶⁾ ומנקה מנא ל
אומר אי אפשר לומר נ
מנקה ואי אפשר לומר ל
נקה הא כיצד מנקה ה
לשאנין שבין שאל ר' ב
אלעוז בן עזיריה ברומי ⁽⁷⁾
כפרה שהיה רב ישמעא
הן ותשובה עם כל אחד ו
שב אינו זו ממש עד
שובו בנימ שובבים י
עשה תשובה תשובה
שנאמר ⁽⁸⁾ כי ביום הזה
חטאתייכם עבר על כרי
עשה תשובה תשובה
אמrankין שנאמר ⁽⁹⁾ ופק
בגנעים עונם אבל מי ע
אין ⁽¹⁰⁾ לו כח בתשובה ל
חולין ומיתה מארקת ש
עד תמותון היכי דמי חיל
לא יהיבנא דמי לאלה
באתרא דתבעי לית לנו
נדשקל בישראל מתר
צורה ובלא הפלין יצור
מתאהב על ירך שישא ס
עם הבריות מה הבריות
שלמדו תורה אויהם להם
אים דרכיו כמה מתוק
ישראל אשר בר אתפאר
באמונה ואין דברו בנה
שלמד תורה או לו לאב
תורה ראו כמה מקולק
באמור להם עם ה' אל
שמעבייה ⁽¹¹⁾ רפאות לעו
חנינה רמי כתיב ⁽¹²⁾ שובו
משובותיכם לא קשיא ס
וננים שובבים ארפא משוע
אחד מעיר ושנים מישוף
לי גדולה תשובה שמנגע

תשובה שמבייה רפואה לעולם, שנאמר ארפא משוכתם. ואסיקנא שוכו בנים שוכבים ארפא [מאהבה] ארפא משוכתם אוחבם נדבה, תשובה (אהבה) [מאראה] שוכו אליו ואשכה אליכם

לא ינקה' את אשר שמנו לשוא, אך רכחיב לא ינקה [אינו אלא] ללא תשא את שמו מה מכפרת. הנה בכלל לאות התשובה מכפרת בלבד أيام הקפורים. ווחין תנאי היא דתניתא על מה

יום הכהפורים פרק שmini יומא

מסורת הש"ם

(ה) [פְּנִיקְלָקְטָן] וְעַזְעֵי לִמְתָּה
שֶׁמְגִינְגָּה, (ג) [קְלָסְטוֹן]
וְ[קְלָסְטוֹן] טָהָרָה, (ד)
פְּנִילָה וְתָהָרָה נְצָבָה מִמְּלָה
מִלְּוָמָדָה כִּי טָנוֹגִי הַמְּלָאָה
וְעַזְעֵי לִמְתָּה, (ה) [קְלָזְצָן]
לְטָהָרָה: ע"כ, (ו) [קְלָזְצָן]
וְ[קְלָזְצָן] וְ[קְלָזְצָן], (ז) [פְּנִילָה]
פְּנִימָה יְזָרָה וְעַזְעֵי לִמְתָּה
וְעַזְעֵי לִמְתָּה הַלְּפָקָה לְהַלְּפָקָה
הַלְּמָלָמָה, (ח) [מוֹסְפָּטָם] סְפָ"ג',
(ט) נְקָרָה נְגָלָה וְ[פְּנִילָה]
(י) עַזְעֵי לִמְתָּה בְּרַבְּתָה
(כ) [מְקָרָה] קְמָטָה כְּכָךְ. עֲרָכָן
לְקָדוֹצָן כְּכָךְ, (ד) [מוֹסְפָּטָם]
כְּכָךְ, (ה) [פְּנִילָה]
כְּכָךְ, (ו) [פְּנִילָה]
סְפָ"ג', (ז) [עַזְעֵי]
[פְּנִילָה]
סְפָ"ג', (ח) [סְפִּינְגְּ]
מְלָאָה מְלָאָה וְ[פְּנִילָה]
סְפָ"ג', (ט) [מוֹסְפָּטָם]
סְפָ"ג', (י) [פְּנִילָה]
סְפָ"ג', (כ) [פְּנִילָה]
וְ[פְּנִילָה]
(ג) [פְּנִילָה]
לִמְתָּה נְמָנָה
וְ[פְּנִילָה]
וְ[פְּנִילָה]
וְ[פְּנִילָה]

הגהות הב"ח

(ט) גם מ"ר יומק כי ז' גמלין: פלוט רצעים סופה מקלה.
 ס"ה ר' יוחנן אמר עד ולא עד בכלל ומ"ר אמר ר' יוחנן הכי והה אמר ר' יוחנן דודלה תשובה וכור' אליל נאם ה' לא קשיא הא ביחיד הא בכבוד א"ר יוסי הגלילי גודלה תשובה שمبיאה אollowה שנאמר ובא לציון וגור' מא' טעמא ובא לציון ובאיו ציון כביה: נפיק לדינך. לטיזט דין דין:

גואל מושם ולשבוי פשע
כיעקב אמר ר' יונתן
גדולה תשובה שמקורת
גאולה לעולם שנאמר
שמערו משפט ועשו צדקה
כי קרובה ישועתי לבא
ובזכותי להגלוות הולך
לשם נקץ כי: (ט) שם
גדולה מצווה שמילכת ימי
ושגנותיו כל הולך: (ט) שם
מקישר לך קב"י ספק
ממשיכם כי כ"ל ומינם
בדברים נמק: (ט) שם
ואת אל' מהפיכם קניינו ספק
ממשיכם ממן נדבכים וכו'
חצן מدت קבק"ס היי כן
הולך עזז כי: (ט) שם
ישיר שמעה מצווה מומלץ
לו ולכל שעהו قولנו:
(ט) שם פעם ליחואה וטמא
ופירש סימנים ממי יכ
יטוס באותה הכא ובאותו
פיק ואותו מקוס כי: (ט)
(ט) שם ר' ע'holm אין כדי
שמילוי קמי נמי פשט: (ט)
שמילוי קמי נמי פשט: (ט)
(ט) שם ונמי שמילוי זיהה
כ"ייה וכו' והוא טהר מזוהה
הנמלים חומר כי כי כי
ומצאות רצוי טהר טהר נמי
כ"י עד ולווי שמילוי זיהה
כ"ייה וכו' וממק: (ט) ר' ע'holm
לא מלפני מוצבם של
רביהם לפ"י שבב אפי' מן
קתיין: (ט) ד"ה בז' ועוד כי ידו
אותה קענין סנקט זה
ככז: (ט) ד"ה בז' גזורה הכא
כו' שUNDER סס כבר קענין
ובאותו פיק שמתוך וכו'
חצן רב בז' וכו'

וְלֹא בְּזָעָה וְזָהָר כַּבְשָׂן
יְלֹול הַשֵּׁם שֶׁנָּאִמֶּר¹⁵ וּבְשׁוֹב
דְּרֻעֲנוֹת וְאַעֲפָה שְׁנַחַתָּם עַלְיוֹן
סְכַנְמָה לְהַזְרָם יָצָא מִמְנָה
יְהִיה לְקַטְלָא נְפִיק וְצַבּוּ בִּיתְהִיה
הַוָּה נְפִיק לְדִינָא אָמֵר הַכִּי

מר אין ציריך שנאמר בסוף ה'חטא, אלא מה אני מקיים ויעשו להם אלהי זהב כו'.
אשר נשי פשע כסוי חטא משל לשתי נשים שקללו כו'. מפרטמין את החטן
צימס סופה תקללה. והורשות מקברת בעילוי, עדום ונכנס לה וuros יוצא ממנה. ולואי
לאטינית וויליאם לאון וויליאם קומינס, *הנחיות לארון המתים*, מהדורה שנייה, תרגום
ר' שלמה זלמן זעירא, תל אביב, 1980.

זונות מה יעדשה כלום ימנון. סולאיי אנהמר ען נא האהן כלה מאהנו. נכתב קרמונה. הלאה ניחלה ניכתב קרמונה. ונתה צלחות: אהם קילקה. עונק ימתכט כמכוסל טהים צגגה: עלייס (איו) [אוֹיַה]. על כל מושעך וחרף על העצירות: מפפיהם פימנו. מוקדש קימנו פיקס: צינדרלמה פלייס אפפיז. צמוקס פלייס: נדזה. מוקודתת ברכין יומל אלג מעטה אנטורה. נס יכול צעלת להלכה צהון וגוי: כי צלחת צעונך.

*) אמר ר' יוחנן גדולה תשובה שדווחה את
אלא העשה שבתורה שנאמר ¹לאמר הן ישלה
איש את אשתו והלכה מאתו והוא היה לאיש
אחר היישוב אליו עוד הלא חנוף תחנוף
הארץ היה ואת זנית רעים רבים ושוב
אליל נאם ה' א"ר יונתן גדולה ²תשובה
(شمקרבת) את הגואלה שנאמר ²ובא
לציוון גואל ולשבוי פשע ביעקב מה טעם ובא
לציוון גואל משומם דשבי פשע ביעקב אמר
ירוע לكيיש גדולה תשובה שזדוןנות נעשות
לו כשגונות שנאמר ³שובה ישראל עד ה'
אללהיך כי כשלת בעונך הא עון מזוד הוא
קאקא קרי ליה מכשול אני והאמר ריש לكيיש
גדולה תשובה שזדוןנות נעשות לו כזוכיות
שנאמר ⁴ובשבוב רשע מרשעתו ועשה משפט
צדקה עליהם ⁵(חיה) יהיה לא קשייא באז
מעאהבה באז מיראה אמר ר' שמואל בר
חמנני אמר ר' יונתן גדולה תשובה שמארכת
שנותיו של אדם שנאמר ובשבוב רשע
מרשעתו ⁵(חיו) יהיה אמר ר' יצחק אמר
כמערבא משמיה דרביה בר מרי בא וראה

למקום אם יתודה עליהן יום הכהפורים זה אינו ציריך עוד להתודות עלייהן, ואם חורר ומורתה
באלולותה. ר' אליעזר אומר הרוי הוא משוכב שנامر וחטאתי נגיד תמייד, אלא מהו מקיים
דאמר כיון שעבר אדם עברורה ושנה בה הומרה לו ונשחת לו כהיתות. ואחריך לפרט את החטא שנאמר ויישע להם אלהי זהב. ר' עקיבי
ישראל, משה אמר יכתח סירוחוני שנامر יען לא האמנתם בי להקדישני ואם אין מחייב נא מספרק וגור. ועוד אמר אל יכתח סירוחוני שנאמר
צדיק מצדקו ועשה על ונחתת מכשול לפני, כדי לפרטמו. תשובה המוחלטן מublicת [הפורענות] אפילו לאחר שנקחם גור דין. שלוחה
זה מן העולם כביה לעולם בלבד. עון. רב כד הוה נפיק לדינה אמר הכי ברעות נפשי לקטלא אויל וצבור בתי (לניא) [לית הוא] עביד וזה
תורה או רשותם

א [מעי]" פ"ז משלכות מסוכן
פ' נלכדה ט: כנראה ב [מעי]" פ"ז משלכות
מסוכנה נלכדה ה' סמג
לטווין טו: צב ג [מעי]" סס הילכדה ט:
צג ד [מעי]" סס פ"ג הילכדה ט:
צד ה [מעי]" פ"ז משלכות
מסוכנה הילכדה סמג עטן
טו טווע"ע הווע"ס סי' מון קעיף
ט: צח ו [מעי]" פ"ז משלכות דעות
פ' נלכדה ט:

מוסף רשיי נעשית לו כהיתר. זומת בעינוי כסימל (ערכין ל. וכעניז' סוטה כב.). אל יכתב סורהחני. שמהחוק תומה פלסה מן סמקרא ויסכם אגדער געולםיס (סנהדרין ק.). לקטלא נפיק. ליטע עליון מטה וועל עטמו פיה לחומר (שם ז). וצברו ביתיה לית הוא עביד. גאנז דיטו לינו שעסס כמן (שם). ווירקן לביתיה אויל. טהרטו מטמכל כלען כלוס (שם). ולואוי שתהה באיה. צהלהויל בזיטין, כייציה. צילעמי מיטני גלע מטלע, סלען ערנטען וטונען (שם).

רבינו חננאל
גדולה תשובה שודחה את לא
תעשה שבתורה והוא המגרש
אשתו ונישאת לאחר כו',
ואסיקנו לא קשיא הא ביחיד
הא בציבור. כלומר אין זה
הדין ב הציבור אלא ביחיד.
גדולה תשובה שמקובבת
הגאולה, ועונתו נعشין לו
כוכיות, ומארכת ימי,
שנאמר ובשוב רוש מדרכו
וחיה. תניא אדם מקנייט
חבירו ספק מתפיס לו ספק
אין מתפיס לו, אבל הקב"ה
ודאי מתפיס לו אפילו
בדברים, שנאמר קחו עמכם
דברים ושובו אל ה', ולא עוד
אללא שמחזיק לו טוביה
שנאמר וkick טוב, ולא עוד
אללא שמעלה עליו הכתוב
כאילו הקריב קרבן שנאמר
ונשלמה פורים שפתינו. היכי
דמי בעל תשובה, אמר רב כל
שבא לידי עבירה פעם
ראשונה ושניתה וניצל הימנה.
מחורי ר' יהודה באותו מקום
באותה אשה, או כיוצא בה,
ובאותו הפרק. בעבדות שבין
אדם להקב"ה, אשר נשוי
פשע כסוי חטאה. בין אדם
לחבירו מכסה פשיעיו לא
יצלה. ויש אומרים כאן
בחטא מפורסם וככאן בחטא
שאינו מפורסם. תניא ר' יוסי
ב'יר' יהודה אומר עבר אדם
עבירה פעם ראשונה ושניתה
ושלישית, מוחלין לו אם
ישוב, וב匕יעת אין מוחלין לו,
שנאמר על שלשה פשיעי
ישראל ועל ארבעה לא
אשכינו, ולא תמא ב הציבור
אללא אפילו ביחיד שנאמר הן

כל אלה יפעל אל פעמים
שלש עם גבר. עבירות שבין אין
עליהן לעליו הכהוב אומר כסיל כסליל
שכלי פרנסים טובים עדמו להם
מן חילול השם שנאמר ובשה
שתהא זי

ככל קומפלט מס ייחומו היה מילוי ופלו נו:
ולו: ואס לא' יחתה היה מי ימפלן
שכיגו כך קיה עלי שכון מוכלים
אס עילצת נלעך פקעת נור לפיך.
צאנזיל זר נערנו צממוני הוו היס
גוקצת צהמלי פיך צסקנמותו צדצליים

לדאכ רעדיך לריצה לרעה נצק ס' סייננו
ממחיליה. רעדיך צמלה דקליה מלך כמיינ
לפי ספוח נצון ר齊יט: צאנט זורות.
צאנט פעמים יפ'יקו וו צאנטקה מהנץיס
בכל פעם צנומער יטול נצון זורה
זורהין זורה פחומה מצלקה בני לדס (ט):
חנטהטי. קרי פעם מהט ויכר שטעוית
הカリ צמיס ולט זוש לי קרי צאנטקה:
האנגע טה נא עטפה טה נא. אין נא
ההילג נצון צאנטקה: אונ לאה מילט הא
נאל' אונ גאדיג. ר' חצט טה נא
לטהרטעלען על ר' ירמייה צחנער נא הול
ר' ירמייה חיימיג מלטאה דרי' חצט:
חויזייפ' דמייה. סטוז טיפי צופלין
צאנטקה צאנטקה צופלט וחוויזייפ' טיפין
זודומא נו כלזיניס וחויזייפ' מלץ צטפל
תכליס (טב): מאלייה נפאניה. לפני
ומייחול לו: חניא וטני. עוגל וטונה
ומייחול צאנטקה ממןנו מהילא
ומייחול לו: חניא וטני. עוגל וטונה
ומייחול צאנטקה נטחא: גדי נטחא.
לרציא: נמקטן נפאניה. עכטיא הוּ
מעניאטו נטמות: פaddr ריאת. מנטבר
עטמות רהט כל צהמא: בקועיא.
צ'רגלרטמו: סידרא. פרצת מקרלה
כל נגייליס מו כל צמוציא:

וְאֵלֶּה בְּגִיהַנָּם וְתַלְמִידָיו בֶּן עָדָן
שִׁיא אֶת הַרְבִּים אֵין מַסְפִּיקִין
אָדָם עֲשֹׂק בְּדָם נְפָשָׁה עַד
אָחָתָא וְאַשּׁוֹב אָחָתָא וְאַשּׁוֹב
וְשָׁנָה בָּה הַוֹּתְרָה לֹו הַוֹּתְרָה
הַכְּפָרוֹתִים מַכְפֵּרָה: לִימָא מַתְנִי'
א עֲשָׂה תְּשׁוּבָה יוֹהָ"כּ מַכְפֵּר
יְוֹסֵף בֶּן חָבּוּ לְרַבִּי אַבְהָוּ^ט
לְלֹו אֱלֹהִים מִאֵן אֱלֹהִים דִּינְנָא
שׁ לְאִישׁ וּפְלֹלוּ אֱלֹהִים יְמָחֹל
כָּל הַמְּקִנְתָּה חַבְיוֹ אֲפִילּוּ
פְּסַתְּרַת יְד וְאַם לְאוּ הַרְבָּה עַלְיוּ
אָמָר^ט יְשִׁירָה עַל אֲנָשִׁים וַיֹּאמֶר
מַחְבִּירָה אֶל יְבַקֵּשׁ מִמְּנוּ יוֹתָר
דָּם וּמַעֲמִידָן עַל קְבָרוֹ וַיֹּאמֶר
בְּהַדִּיה אָוָל^ט אַיתִיב אֲדָשָׁא
פֶּה קֹרֵא אַנְפְּשִׁיה^ט מַאֲשִׁפּוֹת
אֲדֻעַתְךָ דְּכַתְּבֵךְ לְךָ הַתְּרִפָּס
נִיא לְיה כִּי הַיכִּי דְנִיתִי וּנְיִפּוֹק
דְּכְפָורי אָמָר אַיְהוּ אַיְזָיל אָנָא
נִיא אָמָר אַזְוֵיל^ט אַבָּא לְמִקְטָל
אַת זַיְל לִית לֵי מִלְתָה בְּהַדְךָ
יַיְק סִידָרָא קְמִיה דְרַבִּי עַיְלָא

בכלנו נפאה. בלבון עטמו: לנעטנו חזיל. ליטח עונת חנוך טמן
צ'גגה צדין ועל עטמו חמלן כן: ונדנו צמיה ליה קוח עזיד. ככל
צעדו. אה לינו סב מעניצ'ה: וויאי ספהה
לה ינעה זולכי צימטו ולמה יסתכל כלום גדרל: וויאי ספהה
לה צויז זינעם זיגען גלוּם חונוך ריב'יהם: פאנזונט זונזוי

הרבאים אין חטא בא על ידו ^ו וכל המחייב את הרבים כ羣衆 אין מפסיקין בידו שחוות אותם כחטאת. אולם עתה נזכרנו מקרים אחדים שבהם לא היה חטא בודד אלא קבוצה של אנשים שפוגעת בלאוויוןם או ברכישתם של מיטביים. במקרה הראשון אמר ר' יוסי לר' יוסי אמרו איזה ר' רב זומרא כי הוא מכהני ליה בשבת דריגלא והוא אמר כי לא לעולם חסן ואם נור לדור ודור שאות פניו רשע לא טוב לא טוב להם לרשעים שנושאים להם פנים בעולם זהה לא טוב לו לאחאב ^ו שנשאו לו פנים בעזה ^ז שנאמר יונתן כי נכנע ^ט (אחאב מלפני) לא אביה הרעה בימי ^ט להחות צדיק במשפט טוב להם לצדיקים שאין נושאין להם פנים בעזה ^ז טוב לו למשה שלא נשאו לו פנים בעזה ^ז שנאמר יונתן לא האמנתם בי להקדישני ^ט דהא אילו האמנתם בי עדרין לא הגיעו וממן ליפטר מן העולם אשריהם לצדיקים לא דריין שהן זוכין אלא שמצוין לבנייהם ولבני בנייהם עד סוף כל הדורות שכמה בנים היו לו לאחרן שראוין לשרפּ בנדב ואביהו שנאמר ^ט הנוטרים אלא שעמד להם זכות אביהם אויהם לרשעים לא דריין שמחייבין עצמן אלא שמחייבין לבנייהם ולבני בנייהם עד סוף כל הדורות הרבה הבנה היו לו לנבען שראוין ליטך בטבי עבדו של רבנן גמליאל אלא שחוות אביהם גרמה להן ^ט כל המזוכה את הרבה הילכך מהליו ^ט נגידו: אס עלה נסמים טיהו וגוי סופו בגנו נגלה יאנז. וכל זה מהר כל מזום רעמו: מלכפי יאנז. זקן טיב ונוצחן חומו כלגנקי ככתפיאס נצית קמדראס טלון ננטיריה מה טיגזר לkus מפניהם: טנאהמ גנותרים. הילמם מף סן סיון לרמיון לייסרנו ווותרו: אין טנא דע על טלון מצען לדי: לי לא פגע נפשי. למדינו טבקבץ ^ט מונע מה טחנעל גלאכטילו: עזוק צדס נפש. מוחיא בינהט טהנדא על ידו: אל יטמלו צו. טלון יפול חול מינימין חומו ויפול צבול בגיגאנס: כדרכו הונג. לכין דהמלו גורי זוממי צוב אין מספיקין ציו. לעשות מזונת פלי טהענילו דומס געלו היiter: נימה דלא כרכז. דהמלו געיל טפי נמ עטה מזונת מכלף: אונג אונג. מלהר טעלוי סוח סומך לחטוח לינו מכבפּ: וטלטיך ופלו אונטיפּ. וכוח סלקם דעתך ופלו נזון תפלה ופום סוח טבקבץ מפלנו ממעפּיקו וממכפּ לו: מהן אלהים דין. הטהeli ופלו נזון ונמן צפליישס צמום ^ט סדיין יטפטן צייניס: אי פלי. לפלו נזון משבת ניגנו חיימל טפיח מי יטפל לו מי יטפטנו צצגיל זמוקס וכי אין טוחין לטבּה מקום יפלע קימעו: פלי קוממי. פלי קוממי.

לעשות תשובה כל המזוכה את הרבים אין חטא בא על ידו מ"ט כדי שלא יהיה
שנאמר כי לא תעוזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת וכל המזוכ
בידו לעשות תשובה שלא יהיה בן עדן ותלמידיו בגדיהם שנאמר בדור
בור יnom אל יתמכו בו: האומר אהטה ואשוב אהטה ואשוב: למה לי למימונ
תורי זימני כדבר הונא אמר רב דאמר רב הונא אמר רב כיון שעבר אדם עבויו
לו סלקא דעתך אלא העשית לו כהיתר: אהטה ויום הכהפורים מכפר אין זום
דרלא כרבי דתניא רבי אומר על כל עבירות שבתויה בין עשה תשובה בין
אפילו תימא רבי אגב שאני: עבירות שבין אדם למקום וכו': רמי ליה רב
UBEIROT SHBEN ADAM LMKOM VECO: REMI LYAH RAV
לוא והכى אימא סיפה ואם לה' יחתא איש מי תפלל לו הכى קאמר אם יחתא א
אי והכى אימא פיפה ואם לה' יחתא איש מי תפלל בעדו תשובה ומעשים טובים אמר ר' יצחק
בדברים צrisk לפיסו שנאמר ¹⁰ בני אם ערבת לרעך תקעת לור כפיק נוקשת ב
יהונצלא כי באת בכף רעך לך התרפא ורhub רעיך ⁵ אם ממון ⁶ יש בידך התר ל
ידיים ⁹ (ואהמר) רב חסדא: יצrisk לפיסו בשלש שורות של שלשה בני אדם ש
חתאתה וישר העויתן ולא שוה לי ¹⁰ (ואהמר) ר' יוסי בר חנינא יכל המבקש ממן
משלש פעומים שנאמר ¹² אנא שא נא ועתה שא נא יואם מטה מביא עשרה בני
חתאתה לה' אלהי ישראל ולפלוני שחבלתי בו ר' ירמיה הוה ליה מילתא לר' אמר
דר' אבא בהדי דשדי אמתיה מיא מטה וריזפי דמי ארישא אמר שעאונינו כ
ודים אביוון ¹³ שמע ר' אבא ונפיק לאפיה אמר ליה השטא צריכנא למיפח
ירhub רעיך ר' זירא כי הוה ליה מילתא בהדי ההוא טבחא לא אתה לקמיה במעלי זום
ליה מדעתה רב הוה ליה מילתא בהדי ההוא לאויל מר אמר ליה לפיטומי לנ
לפיטומי ליה פגע ביה רב הונא אמר ליה להיכא כא אויל מר אמר ליה לפיטומי לנ
ונפשא אול ועם עילויה הוה יתיב וכא פלי רישא דלי עניתה וחוויה אמר ליה אב
בהדי דקה פלי רישא אישתמייט גרמא ומה היה בקועיה וקטליה רב הוה נ

(ה) ע"י קנדאלין : לד"ת מהר
 (ו) נ"ק מלטמַן, (ז) ע"י קנדאלין
 (ח) סס להמתה מ"ר וויליאם מק'ג'לן,
 (ט) ג'י'ל מפנ'י, (י) ג'אנ'ע'ס האכ'ין
 (ז) גס כלון מלת וווענד' לודוועט נפוי
 (ל) ולט'הליין, (ט) צ'ט'ם נ"ה :
 (ו) [ל'צ'וט פ"ש מ"ח מוספֶּה]
 פ"ד צ'יל'ס סוטה וו. קנדאלין
 (ק) ע"י מוק' י'במות קט: ד"ה
 מטה דמיינָה, (ו) נ'צ'ה נ'תימָה
 כמנען, (ט) מומפקת פ"ד
 א'ז'ר', ט) צ'על' פו: ע"ש
 וט'צ', (ט) צ'על' פה: וט'צ',
 (ט) [כ'ל'י'ג ו'כ'ל'י'ס ס'ל'כ'ס
 צ'ויס' ב'כ'ל'מו'ס ה'ל'ס :]
 (ט) ג'י'מ' קנו. ג'ב' קונג :
 (ט) ג'י'ל' מהר, (ט) ג'ל' מהר,
 (ט) ע"י צ'אנ'ג, (ט) ע"י מוק'
 חולין נ.ם. ד"ס ח'ל'ט'נ'יך,
 (ט) [צ'ינ'ס ד'ג'ן]

הגהות הב"ח

(א) נִמְ' לָمֶטֶן וּלְמַלְמֵד שְׁנָשָׂא הַקְּבָ"הּ וְלֹפִיס כַּי טֻוְבַּס לְסָס נְלִידָקִיס צָהָן בּוֹשָׂא לְסָס הַקְּבָ"הּ פְּנִיס צְעָוָתְזִים טֻוְבַּס לוֹמְסָס וּלְמַלְמֵד צָלָל נְשָׂא הַקְּבָ"הּ לְהַם פְּנִיס כַּי לָל פְּגִיעָה זְמָנָכָם לְלִפְנֵר כַּי סָקָן וּסְכִין לְעַצְמָן חָלָל שְׁמָמֵין כַּי כָּל סְלוּוּוּת הַרְבָּה בְּנִים קַי לוֹ: (ב) שֵׁם לְכַי יְוָקָן כָּר חַבּוֹן נְלִי הַטְּבָס תְּנַן עֲמִינּוּתִים כַּי הָרַן יוֹסָעֵל מְכֹפֵל עַד שִׁירְצָה אֶת חַבְירָוּ וְהַלְמִידָּן כַּי מַיִּימָלֵל נְלִי אֶלְלָא סְפִי קְלָמָנוּ: (ג) שֵׁם שָׁס מְמַנְּן טַל לוֹ צִילָן סְמָנוּ: (ד) שֵׁם מְיִלְמָל נְלִי הַגְּנָבָהָן הַזָּל וַיְתִיבָה הַדְּבָרָה דְּרִי הַמְּגָן (גְּדָלִי דְּבָרִילִי הַמְמִיס מִילָה) מְהַמָּעַן וּנוֹגֵץ סְלִיל נְפָקָא אִמְתָּהָה וְשִׁדְיאָה לְהַבְּנָשָׂא מִיאָא אִקְּלִתָה מְנוּזָה כַּי וּנוֹפִיקָן לְמַפְּסָה (לְמַרְמָר לְאַתְּמָה גְּלִילָה נְמִיפְּקָן מְדַעַמָּן דְּכַמְּעֵי) מְהַמָּעַן וּנוֹגֵץ סְלִיל אַדְחָכִי הַדָּר רֵי רִומְמָה אַפְּיהָ וְאַתְּא בְּתְרִיהָ אַלְלִי לְאַצְרִיכָת הַשְׁתָא עַל רְמוֹד לְכָמִיכִי כַּוְיָן:

תומ' שנים

בְּהַמֹּבוֹחַ אֶת הָרִבִּים אֵין
חֲתָא בְּאָעָלָדָו. וְהַעֲגָן
אַתְּהָרָ נָמֵד לְךָ מְלִיר וְוָהָ
לְמַלְכָּוֹת כְּעָשָׂה [מְגִיאָה כָּו, כָּב],
וְהַמְּלִינָן נָמֵי כִּינְסָמוֹת כְּפָרָ צִימָ
שְׁמָלִי [קָעֵן, כָּב] גַּזְיָ מְקוֹעַנְמָוּ
צְדָבָר הַלְּכָה לְךָ נְדִיכָה דְּחַזְוָלָ
וְגַמְרָלָה מְהֻלְּיָה וְמְלִילָה וְעַדְלָה מְסָוָ
לְמִתְמָלָה יְהִי לְךָ מְגָרָל לְלִילָה
קָמְמָלָ, סְטָס מְיִילָ שְׁמַמְחִילָ
לְעַשְׂוָה כְּנוֹן הַמָּר טָסִיס רָע
מְמַחְלָלָמוֹ כְּדַלְמָלִינָן [מְגִינָה
סָסָן] סְפָלִי מְיִין סִי (לָו)
וְצָרְעִין מְמִיקָוָן, וְהַמְּלִינָן סְטָס
לְלַעַמְלָה דְּמָהִית לְוָרָה סְלִיק
כו., הַגְּזָן סְכָמָה סְסָוָה מְזָבָ
מְמַחְלָלָמוֹ סְוָגָן חָנָה מְנָהָדָה עַל
יו. הַשְׁתָּא עַלְיָא רְמִי
דְּכַמְסָן לְךָ סְתָלָפָם וּגוּ.
סְמַעַמָּה בְּצִימָטָן כְּיָן דְּבָלוֹ (סִי
וְצָהָב) [טְיֻנוֹפָל] עַלְוָן וְצִימָטָן,
וּמְמִילָה חָנָה לוֹ זָהָב. רְיַיְמָה.
קָאֹזְלָ אָבָא לְמִיקְטָל
נְפָשָׂא. מִמָּסָן לְךָ נְפִירָוּת
שְׁעִירָן [עַלְמָלָן] פְּרִילָס יְהִי
קִיסָּה צָמוֹן חָצָן כְּדַלְמָלִינָן [זְוָלָן
קָלָן, כָּב] מְלָחָן לְסָס קְדָרָה צְבָגָל
חָצָן הַלְּכָה וְצִיָּה צְבָל כְּלָל
לְכָה מְפִי נְצָדוֹן כְּמוֹ רְזִי יְסָדָה
סְגִיטָה סְקָלְרוֹסָה רְצִי, וּמָה
סְפָקְפָּלָד תְּמוֹלָן וְעַל מָסָה סְקָלְרוֹסָה
חַמְלָר חָצָן בְּכָה, הַכָּל לְכָה סְוָגָן דְּיָ

הוּא, בְּמַעַן אֲנִיפּוֹת, אָנוּ זֶה

1. אם יעלה לשם שיאו וראשו לגב יגיע: איוב כ' 2. כי לא ליעולם חסן ולא נור לדדור ודור: משלו כד' 3. שאות פני רשות לא טוב להחות צדיק במשפט: משלו יח' ה' 4. הראית כי נכנע אהב מלפני עין כי בימי בנים אביה קרעה על ביתו: מלכים א' כט' 5. ויאמר יי' אל משה ואל אהרן יען לא האמגנעם כי להקדישני לעני בני ישראל לא תביינו את הקלה הזה אל הארץ אשר בתתי לך: בדבריך כי יב' 6. אלעוזר ואל איתתקור בניון הנוגתרים קחו את המנהה הנוגתרת מאשי יי' ואכללו מה מצות אצל המבויח כי קרע קדשים הווא: ויקרא י' 7. כי לא תזוב נפשי לשאול לא תנתן חסידך לראות שאתה טו' 8. אדם אלימבו': משלו יח' 9. אם יחתא איש לאיש ופללו אליהם יאמ לוי יחתא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לכל אביהם כי חפץ ייחמייתם: שמואל א' כה' 10. בני אם ערבת לרעך תקעת לור בפה: נוקשה פיה: עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת בכם רעך לך התרופס ורופא רעיך: משלו י' א-ג' 11. ישר על אנשיהם ואמר חטאתי ישר העוני ולא עונה לי: איוב לג' כו' 12. בה תאמרו לויוסף אני שא נא פשע אחריך וחומר שא נא לפשע עברדי אלהיך וברך יוסף דברם אלו: בראשית י' י-ג' 13. מקמי מעפר דל מאשפת ירים אבינו: תהילים קיג' ז'

ל'אל דבר]

ט. מגנולס כת. נעלג כת.
 (א) [טומספּ] פ"ד ס"י "[ג]"
 (ב) [כלרכות ד"ז י"ו. י"ז.] (ג) [כלרכות
 י"ז. י"ח.] (ד) גיל ר' ל"י "ג" ור' ל"ס
 הלמר רב שמדוזי נ"ה צו
 וכוי וומל רב שמדוזי חי
 קלהימינם וכוי' למך "ה" שעיל
 ויזיו מעומד קו"ה, (ז) מענית
 כו., (ח) פסמי' ב' נדא ח' :
 (ט) [ענין מילרכט' מ"ה.] (י) [כלי"ג]
 ל"ג לככה. וכן [כלרכות ס' סיינן
 כ' חתינה גנוספּםּ ה' חתינה].
 (ל) [כלרכות כ' : (מ) [גנמנת ממתלן
 מלה ח' :]. מ' צנמנת ממתלן
 בשגע וממודח גנוולס וכוי' כ"ל
 גנוולס וגנדראן.] (ט) [ויקילר
 מ"ז, ס] פ"ד ס"ז, (ט) פ"ד
 ס"ז, (ט) [זר] מ: נפי' גויל
 ק"ה סנדפּסּ ס"ב סגד סגלוינו]
 (ט) [ה' גיל גנוולס.] (ט) [ב"ג]
 ט: ואטס'

הגהות הב"ח

(ה) גמ' רישׁו סוי למם
 (כ) מ"ד צעי למעדן וכו' ולגמלו
 הוציאים (๓๓) מה"מ ונ"ז
 ס"ה מ"ד מלחין ומל' מדאין וכן
 מושמע מפייך': (ב) שם
 בצעילא ממהפלן צען וממושך
 יוס' קפளיס עס' מטיכא
 ממפלן כי ל"ל' ומתיות
 תנאי סום מתינו ממקה:
 (ג) שם וצמיה. ול' נתן
 אבואה דרב סול' צלי' דלא
 לדיל' מן נחת קמיה דרב
 פפא פתח בואתה בחורתנו
 וסויים במאה אנו ושבחיה
 אמר רב אהא בריה דרבא
 יומין זומלים למל' מפלמו:
 (ד) רשות' ד"ס נחת כי פלגי
 בה למולמי:

הגהות הגר"א

[א] גמ' (מנמי קין למתנייה יוככ'פ עס חזיכה ממפלן צבע וממודה) מה'מ:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

הגהות מהר"י

לְנַדָּא
[ה] נם' צמיחה ממתפלל צען
וממולא (דמינו) [יוס"כ]
[כו] כל"ז וע"י משלכתו
[לדגים] קפה קיינו געלטה

ANSWER

תומ' ישנים
וחכמים אומרים צדיק
שיתרווה קודםacciלה בו.
ונזקופטה [פ"ל] גרשין
ימודך מהל חילוף וכתיבת.

תוטם בזיהוי חותם. וקימא
האומר חפלת ערבית חובה,
לשליט נשיים שמנוהו אשרה

הנ"א ר' חיילו. ונש כו' טה חפץ לפסוק עמו ומזה צבאילו לרלה
הפרשה: ר' טה א'. מחייב טה לנעמו: חלמה חז' טה לר' לר' מהלט על ר' טה מלומדו לדקן וסוח' קימין נסיבות לר' וגדרה וכו'
חניינה לר' טה יט' טה לדהמאל לט' (כמוצות דף קג:) נסעת פטילתו
חניינה נר' חמוץ יט' גדרה וכדרלה
מלוטז וזה על ר' לדג' למות נפי טהין
מלכות נוגעת במלחמות מל' מל' מדמיין
מקכל' ויגרם לדבב' מפשי וטס' טה' טה'
ר' מה' ולג' נדחין למות צבאילו: עס'
חטיה. נמל' מיל' מתקייל' עליינו
ויש' כ': שמוא' טטרך דעתו. ממחמת
אקליט: דנ' קלקלה. צל' חמוץ:
ממумקי פלא. מפלטה טה': צטוליך
טאוכ. כי ציוס קוז' יכפל^ו: ר' גנון
פעולםיס. כי למ' על לדקומייו וכו':
צמאניט. צל' גסmiss: ובמעמודת.
הרבונה יונית גרב' זב' גט' גט' גט' מחר'.

באלחן ממתכונםין צעריאן וממחנין קולין צמונתא צלהטיה לדומליין נומם' תענית (דף כ). והטס מקאנין מעוקם ומאשנין כי קהלה בסיסי ווצחן הות כפיאן כל זמן צמפתלן ערפי' צמנחה לפוי צצלאה פליקס הילנו תעניות בס ואלהן סכירות צמנחה הילן טהרת ימות הענה חי נאיהות כפיט צמנחה ויט מאן הילצע פעםיס צויס: צוותא יסילטה. מומפלן צגע צטחלר סטפלות: ואטומן אמר מה איזו ומא חיינו. הווער וויאו מומפלן: אויר יוס קלפורייס. ליל יוס סכפורייס: צחוטס צוידי. גרטם צמוספמיה חיינו ברובע מרדה נזרען רוחן. ברכז

בצלאל. טען ממען עטנן: ז' להבזותם וג' מהלונות כמיין
הומולק כיינו צהמען זיך נה מעין
טעלת נערלה גדרות וסיל הפללה קלה
טמיקנו לועדרי דרכיס ולמונחי יוה"כ
טמיטיו לנטה נה מפנוי לטוליה:
מנהי

כלל שבע ומתודה בשחרית
ודה ^ו במנחה מתפלל שבע
חשיכה מתפלל שבע ומתודה
דרוי חותם תיובתא דשמעאל
אננו מה חיינו ושבחיה ^ו רב
לה פוטרת את של ערבית
אמר רב הבי והאמר רב
מייתבי ^ו אויר יום הקפורים
תפלל שבע ומתודה ערבית
כלל שמונה עשרה שלימות
מן

מן נל' נטולת צמת כמו מלכיזו רגיל' פלטס צפ'ק' דצ'ז'ן
טמפלטניון עלייה, מדע צרכי יעקר' קב'וטי מקא, וגם נס' צ'ו'
צ'לכות כו, [ג] וכמו כן גל' מוחשי כפלס [ה'ו'ס'י] נמי
לע'ין עמלר' להטפלן, והומר' רעינו דרכם נמי ליט' דז'ין
ב' צ'לטמיאן צמדלאס [ק'א'ס'ר], נ' [צ'ט'ן קול' יונ'ס'ט וו']
מצחמע' צ'ו'יטלמי ניפלאן פפלם צ'טאל' צ'טאל' [ץ'ו'] דק'טאל' נכל'
יע' זין גל' נטס גל' פטול', וו'ע' צ'טולק' ען מלמוד
מאיר, וחכמים אומרים אין זוקן לשבע ואם בא
ילתו. אמר רב הפלת נועילה פוטורה של ערבית לדב' רעריב' מ-
רעריב' ר' רועטללה מהפכל שרע' וחוורה ערבית מ-

אתה ר' חניה הדר לרישא עילן בר קפרא
הדר לרישא אתה ר"ש ברבי הדר לרישא
אתה ר' חניה ^(בר) חמא אמר כולי האי
הדר ונזיל לא הדר איקפיד ר' חניה אויל רב
לגביה תלימר מעלי יומי דכפורי ולא איפיים
היכי עבד הבי והאמיר ר' יוסי בר חניה כל
המבקש מטו מהביוו אל יבקש ממנו יותר
משלש פעמיים «רב שני ר' חניה היכי
עבד הבי ^(בר) והאמיר רבא כל המעביר על
מדותיו מעבירין לו על כל פשעיו אלא ר'

זה רבי חנינא בן גמליאל משומן אבותיו כשבע ומתודה מוסף שבע ומתודה ^ובנעילה ערבית רשות לדברי האומר חובה קאמון ערואת רוא ואיזון דעתו ליהתו לא צריך וחדיד אומරה אחר תפלתו אמר רב יתפלת זיהה דרבא פתח באתה בחרתנו וסימן במוסוף מהתודה שבע ומתודה מוסף מהתפלל שבע וזהו גודלה ^ט [א] ^ותנאי היא ^א דתניא יום הקפורים עז אומרים מהתפלל שבע ואם רצה לחתום

תפלת ערבית רשותה. מימה מה נזכר בראומן? מורה עופריה הוא סמל קומייס למלוכן דמותה של לב, ולוי אומר ושליח ציבור אשר אלהי עד שלא נזחתי איני כדי רוד וטורא לא אמר אלא דלא אמר נא קמיה דמר שמואל והוה תבי. חנן החם בשלשה פרקין בשנה ובעמירות ובוים הכהורות. מיי ומואל מיליא דהניא אויר יום הכהורות שמואל חנאי הייא, דהניא יום הכהורות עם החשכה מהפלל שבע ומתחודה דב אנו ושבחיה. כי האי תנא דאמר אם בא לחותם בידיהם החותם וייחיד אומרה אהע עלייה וווער של יומם הכהורות מהפלל שער ונחרחה וווער השחים וווער ברמותה וווער

זה אמר רב תפלת ערבית רשות. מימין לרג' דהממר מפלט עליית
לצומת יהממר פלק מפלט כסמל (לכטת דף י). טעה ולמה
המפלט עליית ממלול סמלית צמיס ויהממר נמי הטעם כסמל פלק
מפלט כסמל (פס דף י): טעה ולמה שוכן כל רשות מודע גלילה חיין
ממחזירין חומו לפ' סלהן מקדשין מה
אחמדען גלילה מה לו סבי מחזירין
ויחממי מיפוק לי' למפלט עליית
לצומת יהממר לר' נמי דרכותם כיון להין
לכטנה במנס מה גם מפי צוס מורה
עווצרת מה צלה קמפנייה לפ' ק דצגת
(דף י): לדע מטלחין לי' וכן עלה
על מעתמו לירושלמי שלין מטלחין
חומו צילד מדע כיוון דייעת חיינו
תמיינה לנו מיקנש לכטנה ועוד כיוון
לכטנד חצריס ופלריס סייח צמען
ומקטיין כל הליינה נמי לדע מועלבי
בתורה מ"א מ"ב נמי לדע מועלבי
ההנור התנות

הנינא חלמא חז' לייה
וגמירי דכל דזקפוهو
אמר ^(ט) שמע מינה בעות
איפייס כי היבוי דלייזיל
ת"ר מצות וידוי עבר
אמרו חכמים יתודה
שמא תטרף דעתו בסע
קודם שאכל ושתה נ
וישתה שמא אירע ז
ויאף על פי שהתודה
שהירות יתודה במוסף
במנחה יתודה בגעילה
אחר תפלתו ושליח
מאי אמר רב ממע
וישמואל אמר לאמור
ובתוරך כתוב לאמר
העולם ר' יהודה א
מלמנות וחטאינו עצמן
אמר ^(י) אלחי עד של' ז
עבדיו שנוצרתי באילו
בחיה ק"ו במיתה הרוי
בושה וכליימה יהי רצוי
ומה שחטאתי מרוק
יסורין והיינו וידוא דרכ
המנונא זוטא ביום אחד
לא אמרן אלא דלא אמרן
אבל אמר אבל אנחנו
דאמר בר המודדי הוה ז
והוה יתיב וכי מטה ז
אבל אנחנו חטאננו כמ
יעיקר וידוי האי הוא
פרקים בשנה בהנים נועז
פעמים ביום בשחרית ב
שעריהם ואלו הן של
ובמעמדות וביום הה
שעריהם רב אמר צלו
אמר מה אנו מה חיניין
על כל נפשך נאכלה נפצע
על רגעים נמי מזוח ומתרח
הכל ושהלמינו רצ פלט עונתי רשות
ושהלמינו לדחנס חי נצנלה ו"ל
לדמן זה צמנס לדילן יוס"כ מזוח
לעלום ולכין זולכי סעדס דמי
כען יוס"ט כדלמיין במדרך לדומני
ויש"כ צט קול יומת וומרת נך הכל
צטמוץ למן וכמו שפירצנו צלון
לצנלה צמנס הפי נמ"ל תפלה
על רצונות רשות הכל מכם צירום זלמי
לטפלה צמאל נמ"ל תפלה עונתמה
חווצת חי צט צמנס נצנלה ו"ל
מצטמוץ חכל צמנס צו זא לדגמרא
צחולק על זאת צלון צו זא לדגמרא
לידין מכם דרכ' לדורי שהומל חוצה
קהל מל חכל נמ"ל רשות נך צעיה
טפלה נפטרה מ"מ צמה צלון יגולין
להצחות טבזות נו נבזות ^(ט) וכטה"ג פ"י
גדי חי מקדשין מה רשות צלונה
ח"ג לטפלה ערבית רשות כיוון
לדצוויה עלייה חוצה צפир דמי ולכין
לירן נסואה טעמה דליין מקדשין
המקודש צלונה ומין נלה נלה זל"י
להה מל עריך צבצ'ק נמ"ל תפלה
על רצונות רשות מכி סרלה הקמייניה נך
מנדרין ניה מה נך צלה סמייניה
מנדרין ניה מה ע"פ צלה המפלג צלון
וכי תימול כיוון צהמפלג צהלה ליות
צויה עלייה חוצה חי' ח מהלי חיגטליין
לצינוי הכל דרכ' לדורי שהומל חוצה
קהל מל ליה' צבצ'ק לדייס ל"ק
רצות כיוון דצוויה עלייה חוצה צהלה
ליות חוצה כיון עילויה וצעיה תפלה
למייפנליה על כן נלה לדפליטים:
מתפלל שבע מעין שמונה
עשרה ברכות. פירע
לצצ'ס טעמה מסוס לכיוון דהמלי
הו צמאנית חצוב ליוס"כ נקי
מטפלל צנע ולפי סכגר פינה סיוס
וחול קו יקי מטפלל מעין י"ח:

ומתודה בעילתה מתפלל שבע ומתודה (ט) [א] ^(ט)תנאי היא
וחותם בודוי דברי ר' מ וחכמים אומרים מתפלל שבע
תuibhta עולא בר רב נחית קמיה דרבא פרח באחר
הונא בריה דבר נתן אמר ויחיד אומרה אחר תפ
רב לטעמה אמר צלהה יתרה היא וכיון דעת
הכלכה ^(ט)כבדי האומר תפלת ערבית רשות לדבר
מתפלל שבע ומתודה שחרית שבע ומתודה מוסף ע
מתפלל שבע מעין שמונה עשרה רבי חנינא בן גמ
ובמוסך ויתודה במנחה ויתודה בעילתה. והיכן אומרה, ייחיד אומרה אחר תפלה ושליח ציבור
מר אתה יידע רדי עולם, ושמאל אמר אתה יידע עמנק של לב, ולוי אומר ובתורתך כתוב
העלומים, ורב אמר רב עונתוינו מלמנתו, ורב המנוןא אמר אלילי עד שלא נוצרת איini כדי
זה שתה, והוא רדי דבר המנוןא זוטרי בימא דכפרוי. אמר מר וזוטרא לא אמרן אלא דלא אמר
ונגנחו חטאנו חוב איינו צרייך. אמר בר המדורו הוה קאמינא קמיה דמר שמואל והוה יתיב,
ונגנחנו חטאנו קם אכרעה, אמןיא שם עיריך וידי הדין הוה. תנן החם בשלשה פרקיין בשנה
יג פערמים ביום, בשחרית במוסך ובמנחה, בתקינות ובכוניה, בתעניות ובכמעמות בבאים הכהפורים. מאי
ענין תפילהו של יום. ושמואל אמר מה אנו. ומותבין לשМОאל מיהא דתנייא או רום הכהפום
הת ווכן מוסף וכן במנחה וכן בעילתה מתפלל שבע. ומושני שמואל תנאי היא, דתנייא יום הכהפום
בר רב נחית קמיה ררכבה פתח באחרה בחרנו וסימן במאנו ושבחה. כי היא הניא דאמר אם ב
ברכינו בצלוי פטור לא איזיד לאללי פטילין שרבנן. ונומרכינו צליה או רול זום הרכרכום מקהלין

צט א מ"י פ"ג מס' נלכדה
 מטבודה קדלה ט וו"ע
 ה"ח ס"י מלו קניין ה:
 ק ב מ"י זס קדלה ז וו"ע
 קא ג ד מ"י זס:
 קב ה מ"י זס וו"ע זס
 קניין ה ז בג"ה:
 קג ו מ"י זס קדלה ח וו"ע
 זס מען ג בג"ה:
 קד ז מ"י פ"ה מס' נלכדה
 מפלגה קדלה ח פ"ג
 קדלה ז מלו ה"ח מקי' מלייט
 עד ס"י מלך:
 קה ח (מ"י פ"ה זס וו"ע
 ה"ח ס"י מלך שערן
 ג):

מוסף ר' שי כב המעריב על מדותיו. שוליו מדקך למדוד מדת למלומדים חוטו ומימי מדותיו וטוקן לו, כמו נעלם (נעלם נג.). חז' מעמידין על גל מותמי. על עוזין (סד.): לחן מעמידין על הולכלן, מינון וטוקן לו (ר' י.ז.). מעבירין לחן ממדת כל פשעיו. לחן מלהן מלהליכן גל מינמן וטלמה (ש.ט.). אני בדאי. גל טקיי מסוכן וגונן לטקיות נוגה, ועבשינו שנוצרתי. מה טקיטמי כי הי' באילו לא נוצרתי (ברכות י.ז). ק' ג' בmittati. טבמיטי עפל חי' (ש.ט.). מוקן. כלה ובתמס (ש.ט.) ובגעילת שעריהם. מפושט גבלוכם יוטלמי צפיכון מפלטה אכחן חי' מימי נעלם, יט' חומיס נעלם טני מקדש ו' ג' נעלם טורי סמים טנעטלס חומן נעט ערכ' גמאל תפלה, וווגאנן סי' לאפקלן תפלה נעלמה כל טמייס סדרן שמפלגן צויסקס (תוניגט בו). א/or יה' ב'. ג' לי' כייסטו (נדה ח). שבע מעין שמונה עשרה. סהויג צבבש כלכות מען צמויה עשרה, כgon ג' לרשותם ו' יהלומות מקון וווער צויננו בהממען ומיסיס צבומע תפלה לדחלמיין צדרכות (כט). ו' בס' מעין כולם (נדה ח):

ר' חנינא אמר עלייה דרב משומש אמר קמיה דרבבי כד על ר' חנינא כמה נהדר נזיל. ואול רב לגביו דרב חנינא י"ג מעלי יומי דכפרוי ולא איפיס ליה. והיכי עביד רב הци, והאמר ר' יוסי בר חנינא כל המבקש מטו מהבירו אל יבקש יותר מג פעמים. ושנין הני מיili אדם עם חבירו, אבל תלמיד הци לית ליה הא [דרבך] אמר כל המעביר על מדורתו מעבירין לו על כל פשעו. וא[מרנן]

ר' חנינא חזא לחלא מא זווקפה לרבות ואמר איזחיה לבבל דילגמר אוורייתא התם. ת"ד מצות וידוי ערוב יומ הכהפורים עם חשייכה, אבל אמרו חכמים מתודה אדם קודם שייאלול וישתה שם תטרף דעתו עליון בסעודה, ואע"פ שהחותורה קודם אכילה ושתיה יתווודה לאחר

הסעודה, ואע"פ שהתוודה ערבית יתווודה שחרית, ויתודו אומרתה באמצע. מיי היא, ובלאמר, ור' יוחנן אמר רבון כי' כו'. והיינו ודידי [ד' ר' ר' כו' אבל אנחנו חטאנו, אבל אמר כיין שהגע שליח ציבור לאכ' הכהנים נושאים את כפיהן איה געללה, רב אמר צלחות יתרא מתפלל שבע ומתוודה וכן שוכותה דרב דאסטרוא היא. עלי' מיי נשמא אלוה יתירא הא'